

علوم و فنون ادبی ۱

۱- براساس تقسیم‌بندی ملک‌الشعراء بهار، سبک‌های ادبی به ترتیب در کدام گزینه به درستی آمده است؟

- (۱) ترکستانی - عراقی - هندی - بازگشت - مشروطه - معاصر
(۲) خراسانی - عراقی - هندی - مشروطه - بازگشت - معاصر
(۳) ترکستانی - هندی - عراقی - هندی - بازگشت - مشروطه - معاصر

۲- در کدام گزینه، نام سبک‌ها به ترتیب براساس «هدف، قلمرو دانشی، محیط جغرافیایی و موضوع» آمده است؟

- (۱) فلسفی - تعلیمی - آذربایجانی - حماسی
(۲) فکاهی - علمی - خراسانی - عرفانی
(۳) تعلیمی - عرفانی - غزنوی - حماسی

۳- همه گزینه‌ها از ویژگی‌های ادبی سبک شعر خراسانی است؛ به جز:

- (۱) شکل‌گیری تدریجی قالب‌های مسمت، ترجیح‌بند و متنوع
(۲) استفاده از تشییه حستی در توصیف پدیده‌ها
(۳) سادگی بودن قافیه و ردیف اشعار این دوره

۴- آثار کدام گزینه همگی متعلق به دوره غزنوی و سلجوقی است؟

- (۱) تاریخ بیهقی، تاریخ بلعمی، سفرنامه ناصر خسرو
(۲) سیاست‌نامه، کیمیای سعادت، کشف‌المحجوب
(۳) قابوس‌نامه، التفہیم، تاریخ بیهقی

۵- در همه ابیات ویژگی‌های زبانی شعر خراسانی مشاهده می‌شود؛ به جز:

- (۱) حکیمان را چه می‌گویند چرخ پیر و دوران‌ها / به سیر اندر ز حکمت بر زبان مهر و آیان‌ها
(۲) کمان آزفنداک شد ژاله تیر / اگل غچه پیکان، زره آبگیر

- (۳) هر باد که از سوی بخارا به من آید / با بوی گل و مشک و نسیم سمن آید
(۴) مناسباند و موزون حرکات دلفربیت / متوجه است با ما سخنان بی‌حسیبت

۶- ویژگی‌های زبانی متن زیر، در کدام گزینه به درستی آمده است؟

«و نوح را نخست که به کشتی اندر نشست از کوفه نشست. پس کشتی برفت و بر زمین مگه شد و گرد حرم طواف کرد و پس به سوی مگه شد و چون شش ماه تمام ببود، کشتی بر سر کوه جودی نشست.»

(۱) کاربرد «را» در جای نشانه مفعولی - کاربرد فعل «شد» به معنای «رفت» - سادگی زبان نثر

(۲) عدم به کارگیری «را» به عنوان نشانه مفعولی - کاربرد فعل «شد» به معنای «رفت» و «رسید» - کاربرد فعل «ببود» به معنای «شد»

(۳) سادگی زبان نثر - کاربرد فعل «شد» در معنای اصلی آن - استفاده از واژه‌های عربی بیشتر از فارسی

(۴) کاربرد دو حرف اضافه برای یک متنم - کاربرد «را» در جای نشانه مفعولی - کاربرد فعل «شد» در معنای اصلی آن

۷- تقطیع هجایی کدام مصراع درست نیست؟

(۱) عرض و مال از در میخانه نشاید اندوخت: (عِ / اضُ / مَا / لَزِ / دَرِ / اِمِي / خَا / نِ / اَنَّ / شَا / يَدِ / آن / دوخت)

(۲) اگر پوسیده گردد استخوان: (أَ / گُر / پُوسِيَدَه / دِه / أَنَّ / دَدَه / أَنَّسِ / تُ / خَوا / نَمَ)

(۳) ببرد از من قرار و طاقت و هوش: (بَ / بُرُ / دَزَ / مَنَ / أَقَ / رَا / لَرُ / طَاقَ / تُ / هوش)

(۴) از خم ابروی توام هیچ گشایشی نشد: (آَزَ / خَمَ / أَبَ / روَ / اِي / اَتَ / آمَ / هِي / اَجَ / اَشَ / يِ / اَشِي / اَنَّ / شُدَ)

۸- تقطیع هجایی کدام مصراع درست است؟

(۱) گر من از سرزنش مدعیان اندوخت: (أَگَر / مَ / نَرَ / اَسَرَ / اَزَ / اَنَّ / اِشَ / اَمُ / دَاعَ / يَا / اَنَّ / دِي / شَمَ)

(۲) من اگر باده خورم ور نه چه کارم با کس: (مَنَ / أَگَرُ / بَا / دِ / اَخُو / رَمَ / وَرَ / اَنَّ / اَجَ / كَا / رَمَ / با / كَسَ)

(۳) که در سراچه ترکیب تخته‌بند تمیم: (كِ / دَرَ / اَسَ / رَا / لَجَ / اِي / اَتَرَ / اَكِي / اِبَ / اَتَخَ / اَتِ / بِنَ / دِي / تَ / نَمَ)

(۴) برو ای ناصح و بر ذرده کشان خرده مگیر: (بُ / روَ / اِي / نَا / صِي / حَوَ / اَبَرَ / دَرُ / دَادَ / كِ / شَانَ / اَخْرُ / دِمَ / گِيرَ)

۹- با توجه به علامت هجاهای، در تمام ترکیب‌های کدام گروه حذف همزه صورت گرفته است؟

(۱) دل آزرده (لـ—لـ) / فرحانگیز (لـلـ—لـ)
(۲) پیش آمد (لـ—لـ) / یادآور (—لـ—)

(۳) چمن آرا (لـ—لـ) / شهر آشوب (لـ—لـ)
(۴) اشک آلوده (—لـ—لـ) / گل افساندن (—لـ—)

۱۰- علامت هجاهای کدام مصراع درست است؟

(۱) بدینسان کار او در پا می‌فکن (لـ—لـ—لـ—لـ—لـ—لـ—)

(۲) چو گل هر دم به بیوت جامه در تن (لـ—لـ—لـ—لـ—لـ—لـ—)

(۳) دلم را مشکن و در پا مینداز (لـ—لـ—لـ—لـ—لـ—لـ—)

۱۱- کدام گزینه، تقطیع بیت زیر را به درستی نشان می‌دهد؟

«روزی که چرخ از گل ما کوزه‌ها کند / زنهر کاسه سر ما پر شراب کن»

۱) رُ / زی / اکِ / چرَخ / از / اگِ / الِ / اما / کو / زه / ها / کُ / آند / ازن / ها / ار / کا / سِ / ای / اسَ / ر / اما / پُر / اش / را / ب / کن

۲) رو / زی / اکِ / چرَخ / از / اگِ / الِ / اما / کو / ازِ / ها / کُ / آند / ازن / ها / ار / کا / سِه / سِ / اِ / اما / پُر / اش / را / ب / کن

۳) رو / زی / اکِ / چرَخ / از / اگِ / الِ / اما / کو / ازِ / ها / کُ / آند / ازن / ها / ار / کا / سِ / ای / اسَ / ر / اما / پُر / اش / را / ب / کن

۴) رُ / زی / اکِ / چرَخ / ازِ / الِ / اما / کو / ازِ / ها / کُ / آند / ازن / ها / ار / کا / سِه / ای / اسَ / ر / اما / پُر / اش / را / ب / کُن

۱۲- در کدام بیت، آرایه «موازنه» مشاهده می‌شود؟

۱) بسی کوران و رهشیان از او گشتند رهیان / بسی جان‌های غمگینان چو طوطی شد شکرخایش

۲) ای شمس و ای قمر تو ای شهد و ای شکر تو / ای مادر و پدر تو جز تو نسب ندیدم

۳) گر دل گوییم به پای غم پست افتاد / ور جان گوییم به عشق سرمست افتاد

۴) ما برون را ننگریم و قال را / ما درون را بننگریم و حال را

۱۳- همه ابیات، آرایه «موازنه» دارند؛ به جز:

۱) گو: ای شکسته خاطر ما را به دست هجر / گو: ای سپرده سینه ما را به پای غم

۲) ای فلک بی من مگرد و ای قمر بی من متاب / ای زمین بی من مروی و ای زمان بی من مرو

۳) برگ بی برگی بود ما را نوال / مرگ بی مرگی بود ما را حلال

۴) غلام نرگس مست تو تاجداراند / خراب باده لعل تو هوشیاران اند

۱۴- معنای چند واژه، نادرست ذکر شده است؟

«هزاردستان: بلبل / انبان: پوست / پدرام: آراسته / رخام: یاقوت / صحیفه: کتاب / دغل: حیله / ملالت: سرزنش»

۱) سه ۲) چهار ۳) یک ۴) دو

۱۵- کدام دو بیت مفهومی مشترک دارند؟

الف) دوزخ است این نفس و دوزخ اژدهاست / کو به دریاها نگردد کم و کاست

ب) عشق چو شد بحر را مانند دیگ / عشق ساید کوه را مانند ریگ

ج) هر کسی کو دور ماند از اصل خویش / باز جوید روزگار وصل خویش

د) ما ز بالاییم و بالا می‌رویم / ما ز دریاییم و دریا می‌رویم

۱) الف - ج ۲) ب - د ۳) ج - د ۴) الف - ب